

lader det, dog at Fjordvandstanden ikke bliver lavere end ca. 0,1 m under daglig Vande; i Maanederne November—Februar varieres Fjordvandstanden saa meget, som Havets Vandstand . . . tillader det, dog saaledes, at det tilstræbes, at Fjordens øjeblikkelige Middelvandstand ikke meget overstiger 0,5 m over daglig Vande“, skulde disse Udtryk selvfølgelig inkludere alle de Bevægelser, der kan foretages i Forhold til Havets Vandstand, og der spiller naturligvis ikke blot Aarstidens Vandstandshøjde, men ogsaa, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) meget rigtigt udtalte, den daglige Vandstandsforstel, nemlig Tidevandet, en ikke ubetydelig Rolle. Det ærede Medlem mente, at i Foraarsmaanederne kan man meget godt opleve stærke Storme, men det forhindrer jo ikke, at man kan have det Formaal i Marts—Oktober at holde Vandstanden saa lav, som Havets Vandstand tillader det, det vil sige, at hvis der indtræder en Storm i disse Foraarsmaaneder, maa man selvfølgelig benytte sig af Slusens Reguleringsvevne ogsaa overfor dette Forhold. Den Slusetype, som her foreslaas; bygger paa den Forudsætning, at der vil finde hyppige Udskylninger af Fjorden Sted paa Grund af de Indstrømninger, som foregaar ved Slusereguleringen; men saadanne hyppige Udskylninger kan ikke finde Sted ved Lavvandsslusen, hvor der kun kan være Tale om Udskylning af Fjorden, naar Vandstanden i Fjorden er højere end i Havet. Om disse Udskylninger er tilstrækkelige til at sikre mod Tilsanding, er selvfølgelig et teknisk Spørgsmaal, hvorom jeg kun kan henvise til Kommissionsbetænkningen. Jeg har for øvrigt Tillid til, at det forholder sig saaledes, som Kommissionen har udtalt. Denne Tillid er der gjort Forsøg paa at rokke ved ved Fremkomsten af Ingeniør, Docent Munch-Petersens offentlige Kritik i „Ingeniøren“, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) beholdt sig til. I Konsekvens af, hvad jeg før sagde, mener jeg at kunne tilføje, at hvis den Kritik er rigtig overfor den Slusetype, som Kommissionen har foreslaaet, er den endnu mere rigtig overfor den Slusetype, som det ærede Medlem synes at være Tilhænger af, nemlig Lavvandsslusen, thi den Sluse savner dog det Middel til at undgaa Tilsanding, som denne Sluse gør Fordring paa, nemlig de hyppigere Udskylninger. Hvis altsaa Ingeniør Munch-Petersens Paastand om, at der, uanset de Udskylninger, som her fin-

der Sted, vil foregaa Tilsanding, er rigtig vil det ske, hvilket Sluseprojekt man end vælger. Thi intet Sluseprojekt kan, efter hvad jeg har kunnet forstaa, være bedre egnet til at modvirke denne Tilsanding end det foreliggende. Hvis Ingeniør Munch-Petersens Kritik er rigtig, maa man altsaa overhovedet forlade Sluseprojektet, og det fremgaar ogsaa tilstrækkelig tydeligt af hans Artikel, at det egentlig er det, man efter hans Mening skulde gøre.

Jeg kunde have Lyst til at gøre den Bemærkning, at Ingeniør Munch-Petersen jo er Embedsmand under Vandbygningsvæsenet, og man skulde egentlig tro, at han i denne Egenskab fortrinvis havde den Pligt at forsyne sin Minister fremfor andre Mennesker med al den Kundskab, han sidder inde med. Det er noget, som hans Minister med en vis Ret kunde vente. I Stedet foreligger nu her det besynderlige Tilfælde, at en Embedsmand optræder offentligt for egen Regning og bliver stillet op som sagkyndig Autoritet overfor den Minister, som det udelukkende skulde være hans Opgave at vejlede, saa længe han er Embedsmand. Det skal jeg imidlertid ikke komme dybt ind paa, af den Grund, at det ogsaa er øjensynligt, at Ingeniøren har andre Formaal end at vejlede sin Minister. Han har det Formaal at vejlede den offentlige Mening til Fordel for de Planer, han nærer. Og disse Planer gaar først og fremmest i Retning af, at det i Grunden var ganske forkert, at man ikke fulgte det Forslag, han i sin Tid fremsatte. Derom maa jeg bemærke, at Ingeniøren dog sikkert vil paaskønne, at det Forslag, han fremkom med til mig, af mig blev fremsat overfor Rigsdagen til Prøvelse. Det blev Genstand for en Prøvelse i begge Rigsdagens Ting, og naar derefter Forslaget er sunket til Bunds, mener jeg ikke, der er Grund til mere at opholde sig ved det, selv om den vedkommende ikke var Embedsmand i Statens Tjeneste. Men dernæst har Ingeniøren ogsaa et andet Formaal, nemlig ad en Omvej at skabe en Vestkysthavn paa dette Sted. Det er ogsaa det Formaal, som det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) i saa høj Grad kredsede om, men som jeg synes, det ærede Medlem, indtil videre i alt Fald, skulde afstaa fra. Thi denne Sag er vanskelig nok i sin snævrere Karakter og bliver yderligere vanskelig, hvis man forbinder den med Spørgsmaalet om en Vestkysthavn.

Alle ærede Medlemmer vil sikkert være enige med mig i, at vi nu staar